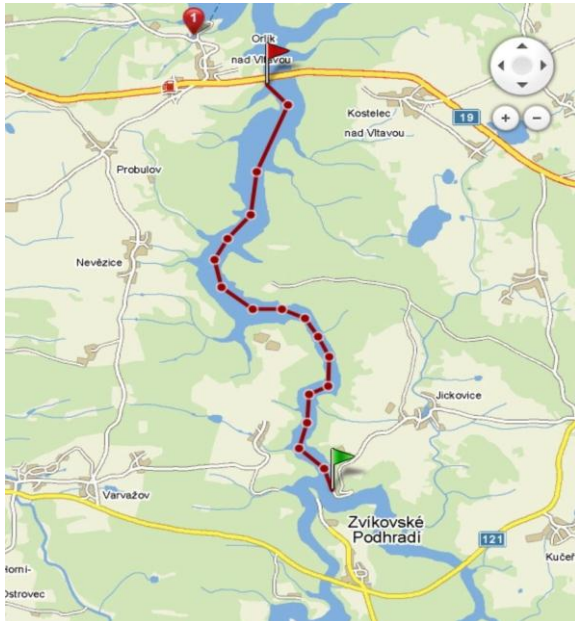

Orlická přehrada – nejlepší místo pro nadšené bruslaře

Paní zima i letos předvedla svou neskutečnou sílu. Na základě zkušeností a doporučení nám Orlická přehrada přišla jako jasný favorit. Rozhodli jsme se důkladně prověřit tloušťku ledu a pořádně si zabruslit.

Vánoce na blátě, jarní lednové počasí a teploty okolo deseti stupňů nad nulou dávaly tušit, že letos si na přírodních plochách nezabruslíme. Současné mrazy, které přišly znenadání, ale poměrně razantně situaci změnily a podmínky pro nadšené bruslaře se staly ideální. Díky rychlé změně teploty voda zmrzla téměř ze dne na den, následné očekávané oteplení se nedostavilo, a proto vzniklo perfektní zrcadlo bez hrbolů a nerovností.

Ten kdo stihl vyrazit na zamrzlou plochu první víkend v únoru, rozhodně nelitoval.

Pro ty, kteří se rozhodli až druhý týden, byla situace o něco komplikovanější. Led totiž uprostřed týdne pokryla asi pěticentimetrová vrstva prašanu.

Vybaveni dětským hablem, hokejkami a termoskami s čajem jsme sešli asi 60 metrový sráz u Žďákovského mostu, který nás zavedl přímo na led. Teploměr ukazoval mínus patnáct stupňů a bylo na čase se nejprve pěkně zahřát odklizením sněhu a vytvořit tak hřiště pro lední hokej. Po úporné hodinové námaze byla ledová plocha připravena a padlo první buly. Pár kliček, pádů a několik hokejových lahůdek nám rozhodně musely závidět i ryby pod ledem. Po dostatečných zážitcích ze hry bylo na

časе prozkoumat Orlickou přehradu z hladiny zamrzlé přehrady. Vydali jsme se tedy od Žďákovského mostu směrem k hradu Zvíkov, který leží na soutoky Vltavy a Otavy. Trasa vedla různými zákrutami a odhalovala nám všemožná zákoutí Orlické přehrady. Po devíti kilometrech se před námi objevil majestátní Zvíkovský hrad, cíl naší projížďky. Byl to nádherný pohled na tuny kamene ozářené sluncem. Usadili jsme se na protějším břehu a pozorovali okolí. Sníh kladl nemalý odpor pro

časе prozkoumat Orlickou přehradu z hladiny zamrzlé přehrady. Vydali jsme se tedy od Žďákovského mostu směrem k hradu Zvíkov, který leží na soutoky Vltavy a Otavy. Trasa vedla různými zákrutami a odhalovala nám všemožná zákoutí Orlické přehrady. Po devíti kilometrech se před námi objevil majestátní Zvíkovský hrad, cíl naší projížďky. Byl to nádherný pohled na tuny kamene ozářené sluncem. Usadili jsme se na protějším břehu a pozorovali okolí. Sníh kladl nemalý odpor pro

brusle a potažmo naše nohy, proto jsme dlouho neleželi a vydali se zpět. Tušili jsme, že cesta zpátky už nebude tak ideální. Slunce sice svítilo, ale lehký protivítr, únava a napadaný sníh prověřil opět naše schopnosti. Tak se také stalo, už se nejelo tak pohodlně a my opět ždímalí poslední zbytky sil, které jsme měli. Okolo 15. hodiny jsme konečně dorazili ke břehu, posilnili se dovezeným proviantem a i přes velkou námahu a vyčerpání si mohli říct, stálo to za to.

Za Tým společnosti GHC Invest, s.r.o.

Luboš Heřman

Martin Hynouš

Jiří Procházka

11.2.2012